

DOCUMENTS XII ASSEMBLEA NACIONAL JOVES D'ESQUERRA UNIDA DEL PAÍS VALENCIÀ

23 D'OCTUBRE DE 2021

Anàlisi polític

ANÀLISI POLÍTIC

1. Introducció: la situació econòmica i social al País Valencià

El País Valencià no està exempt de les crisis que estan afectant el món actualment. Quan encara no ens havíem recuperat de la crisi econòmica del 2008, fruit de la bombolla immobiliària i l'especulació, en 2019 va esclatar la pandèmia de la Covid-19. Aquesta ha provocat una greu crisi sanitària que ha posat en relleu les mancances del nostre sistema sanitari, afeblit després de molts anys de retallades i poc preparat per a una emergència sanitària d'aquesta mida; i el sistema de cures que tenim actualment, molt precari per als i les nostres majors i persones dependents. A més, la pandèmia també ha provocat un augment i agreujament de les malalties mentals, sobretot en les persones joves, a causa dels canvis socials, culturals i econòmics que ha provocat la pandèmia. Segons l'Organització Mundial de la Salut, "el trastorn per estrès postraumàtic, l'ansietat i la depressió són, respectivament, cinc, quatre i tres vegades més freqüents en comparació amb el que habitualment es detecta".

[LA CRISIS DEL CORONAVIRUS >](#)

“Hemos pasado de cuatro intentos de suicidio semanales de jóvenes a más de 20”

El gerente del hospital infantil de Sant Joan de Déu, Manel del Castillo, avisa de un aumento preocupante de las tentativas entre los adolescentes y reflexiona: “La sociedad ha sido poco comprensiva con este colectivo”

Font: <https://elpais.com/sociedad/2021-06-21/hemos-pasado-de-cuatro-intentos-de-suicidio-semanales-de-jovenes-a-mas-de-20.html>

Los intentos de suicidio en jóvenes aumentaron un 250% en la pandemia

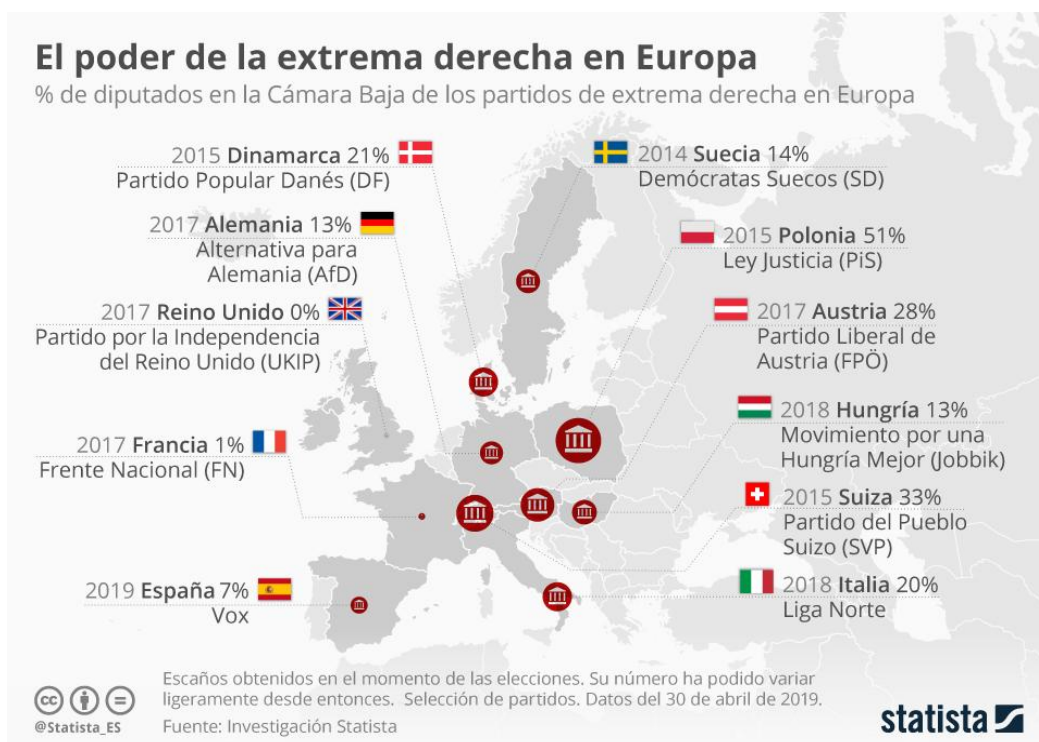
Los expertos reclaman un plan nacional del suicidio. También la puesta en marcha de un teléfono especializado, similar al que atiende a las víctimas de violencia de género

Font: <https://www.elmundo.es/ciencia-y-salud/salud/2021/09/02/6130b020fdddf47938b45a8.html>

Segons la Fundación ANAR (Ayuda a Niños y Adolescentes en Riesgo), amb la pandèmia hi ha hagut increments alarmants de problemes de salut mental en joves després de la pandèmia: [ideació suïcida \(+244,1%\), por \(+280,6%\), trastorns d'alimentació \(+826,3%\) i autolesions \(+246,2%\)](#).

A aquestes crisis socials i econòmiques cal sumar l'emergència climàtica que patim i la degradació del territori valencià, situat en una zona d'extrema vulnerabilitat davant el canvi climàtic. La pujada del nivell de la mar, l'augment de les temperatures, la degradació i la mala gestió del sòl i l'aigua, i la pressió que pateixen els ecosistemes, poden portar a una situació dramàtica al País Valencià en termes ecològics, socials i econòmics derivats de tots aquests factors. I actualment, moltes de les mesures que es prenen en aquest sentit no tenen en compte l'impacte ambiental i paisatgístic del territori, ja que estan en mans de gestors públics i grans empreses multinacionals que utilitzen aquest "ecoblanqueig", com és el cas dels grans horts solars, per a guanyar-se l'acceptació de l'opinió pública, amb un efecte limitat en la gestió de l'emergència climàtica i moltes voltes contraproductiu.

Per altra banda, en els últims anys hem pogut veure un augment de l'extrema dreta tant a nivell mundial com a l'Estat Espanyol en general, afectant també en particular al nostre territori. Així, cal destacar que no es tracta només que aquesta tinga representació en els parlaments, ja que la falta d'un cordó sanitari que faça que les seues propostes queden aïllades ha provocat que tinguen una capacitat d'influència política i ideològica major que la que es podria esperar veient els seus resultats.

Així, s'ha iniciat una radicalització de los postures conservadores al territori valencià, les quals tradicionalment estaven representades pel Partit Popular de manera majoritària. A més, la

normalització del seu discurs d'odi als principals mitjans de comunicació fa que també la ciutadania veja a l'extrema dreta com una opció política més, i no com una de les principals amenaces a les conquestes democràtiques. També han proliferat grups de pressió, partits-moviment i associacions que defensen postures clarament reaccionàries i contràries a la igualtat i la llibertat, les quals expliquen i tracten d'aplicar el seu ideari sense cap temor, degut a la seua impunitat judicial, normalització política i creixent hegemonia cultural. Tot açò es pot veure amb l'augment dels actes, concentracions i manifestacions vinculades amb l'extrema dreta al País Valencià.

En conseqüència, és necessari, com ho ha sigut en altres èpoques, combatre l'avanç d'aquest perillós fenomen. Per aconseguir-ho, hem de combinar treball a peu de carrer i a les institucions, sempre buscant fronts amplis, als quals hem d'utilitzar la comunicació i la formació política com a eines per a conquerir espais de poder, així com per a desacreditar i deixar en evidència les incongruències del seu ideari.

1.1. Context internacional i estatal

La situació al món.

La Unió Europea ha mostrat la cara més amable i generosa durant la pandèmia, fent una compra centralitzada de vacunes i creant els plans de reconstrucció econòmica i social. Però no hem d'oblidar que aquestes "ajudes" estan condicionades a una sèrie de polítiques socials i fiscals i per tant tornem a veure l'Europa dels mercaders. A més, aquestes vacunes segueixen sent privilegis dels països enriquits que no s'han compartit amb els empobrits, ja que ["dels més de 6.000 milions de dosis de les vacunes administrades al món, únicament el 2% han arribat a Àfrica, on amb prou feines un 4% de la població ha rebut la pauta de vacunació completa segons l'OMS. Aquesta xifra contrasta amb els percentatges d'altres regions, com Europa o els Estats Units, que ja tenen completament vacunats més de la meitat dels seus ciutadans."](#)

En un moment de pandèmia mundial on tot faria presagiar que els conflictes mundials s'aturarien per lluitar contra l'enemic comú (el Virus), ha passat tot el contrari. El conflicte al Sàhara Occidental s'ha reactivat després de dècades paralitzat, situació en què hem de recordar que Espanya és coresponsable, ja que segons l'ONU, continua sent la potència administradora. També cal mencionar que les forces d'ocupació israelianes continuen massacrant el poble palestí amb el suport dels Estats Units i Europa.

Font: <https://visualizingpalestine.org/>

El Iemen també és víctima de les agressions d'Aràbia Saudita i els seus aliats, Israel i els EUA, entre d'altres, pel control total de la Península Aràbiga i de l'accés al Mar Roig. Els països occidentals, incloent-hi Espanya, subministren armament al règim saudita, convertint-se així en còmplices d'una espantosa matança ignorada habitualment pels principals mitjans de comunicació. Pel que fa a Amèrica Llatina, segueix tenint els mateixos problemes que ha tingut sempre, els Estats Units segueixen veient-la com el seu pati del darrere i faran el que siga possible perquè això siga una realitat. Són innombrables els cops d'Estat a governs d'esquerres a la regió o la guerra jurídica que es fa contra els països de la zona. Davant d'això, no podem deixar d'assenyalar el bloqueig econòmic contra Cuba que ja fa mig segle que està en vigor i que, any rere any, l'ONU demana que finalitze només amb els vots en contra dels EUA i Israel.

1.1.1. Hegemonia cultural

Tractant de mirar més enllà del nostre territori, observem que la situació que patim al País Valencià

no és exclusiva del nostre territori, ja que afecta a tot l'Estat Espanyol, i inclús supera les seues fronteres.

Així, estem veient com l'extrema dreta aconsegueix posar al centre del taulell temes ja superats per l'Estat del Benestar com són els drets de les persones lgtbi, el dret a l'avortament, etc. Podria parèixer que el cicle de victòries electorals de l'esquerra està arribant a la fi tal i com creix l'hegemonia de l'extrema dreta i el neoliberalisme en el sentit comú col·lectiu.

Per altra banda, cal recordar que açò no hagués sigut possible sense el suport dels grans mitjans de comunicació, els quals, si bé sempre han defensat els interessos de l'elit que els finança, ja no dubten en utilitzar tècniques com les 'notícies falses', l'ocultació d'informació o la sobreinformació respecte a determinats temes. En conseqüència, podríem considerar que la radicalització política de la que abans hem parlat es recolza i alimenta dels mitjans de comunicació, els quals també estan vivint el seu propi procés de radicalització.

No obstant la manipulació dels principals mitjans de comunicació per marcar l'agenda, l'esquerra ha aconseguit i continua aconseguint importants victòries.

1.1.2. Avanços i reversions dels últims anys

Campanya del Consejo de la Juventud de España per al 12 d'agost, Dia Internacional de la Joventud, de 2021

Més enllà de que sembla que el pensament neoliberal i l'extrema dreta han tornat a prendre força en

els últims temps, no tot ha sigut negatiu, ja que la política sempre endu contradiccions. Així, aquest auge del qual parlem s'ha donat al mateix temps que l'entrada d'Unidas Podemos al govern de l'Estat Espanyol i al de moltes altres comunitats autònomes, cosa que ha fet que es puguen realitzar conquestes socials que no serien possibles sense nosaltres.

Cal destacar entre aquestes l'augment del Salari Mínim Interprofessional, l'eliminació de la publicitat de les cases d'apostes, la Llei d'eutanàsia per una mort digna, la futura Llei per la igualtat real i efectiva de les persones trans i per la garantia dels drets de les persones LGTBI, la futura Llei de garantia integral de la llibertat sexual (més coneguda com a llei del "solo sí es sí"), la creació de l'escut social i els ERTOS durant la pandèmia, el projecte de llei de salut mental i la molt pròxima derogació de la reforma laboral del Partit Popular. No obstant, encara queden moltes altres qüestions fonamentals per a la població en general i la joventut en particular, com la regulació del preu dels lloguers o l'assistència psicològica gratuïta i de qualitat.

A banda, l'extrema dreta a les institucions també ha dut a terme polítiques reaccionàries i neoliberals, que es contraposen a la feina que realitza Unidas Podemos i Unides Podem - Esquerra Unida des de les institucions en les que governa. En conseqüència, cal accelerar el ritme per tal que els nostres encerts siguin superiors a les dolentes conseqüències de les polítiques del Partit Popular i Vox.

Pel que fa als moviments socials, es difícil valorar l'estat d'aquests després de la pandèmia, si bé sembla que es consolida el moviment feminista com a principal en l'Estat Espanyol, seguit del ecologista. A més, estem veient una revitalització dels moviments per la vivenda degut a la problemàtica dels lloguers, així com dels moviments i associacions veïnals. Així, podríem concloure que es troben en un bon moment de salut i influència, si bé hi ha ara menys gent implicada en la política no institucional que fa un lustre.

1.1.3. Monarquia

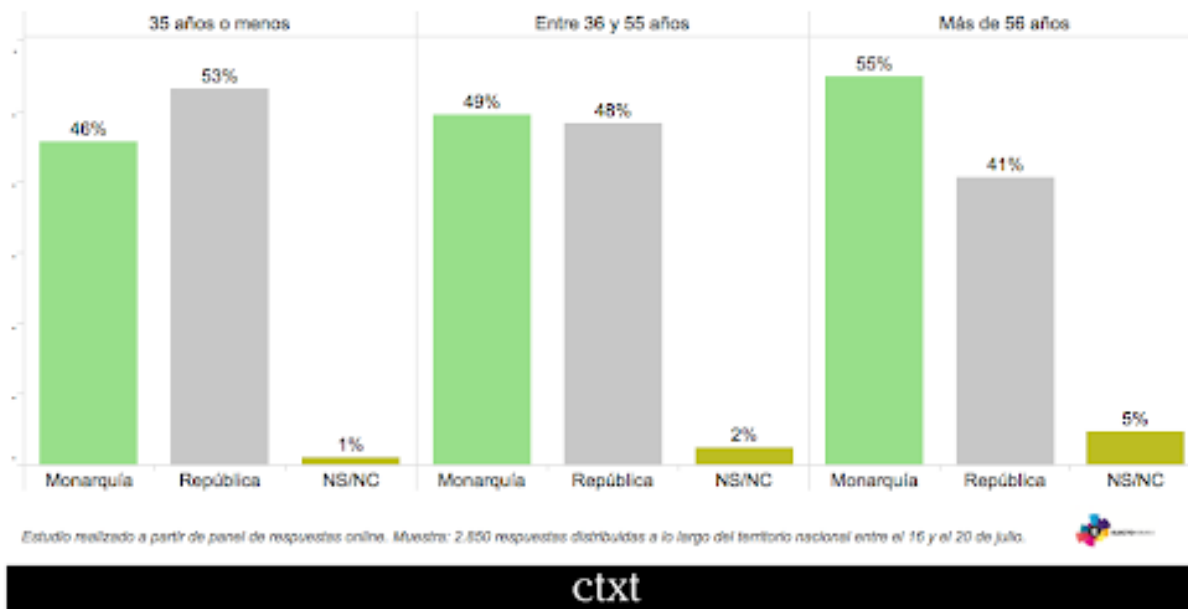
Al moment de realitzar aquesta Assemblea, el rei emèrit de l'Estat Espanyol, el ciutadà Juan Carlos de Borbón, ja du més de 15 mesos fugit de la justícia espanyola, resident als Emirats Àrabs.

Aquesta situació excepcional, provocada per la seua presumpta corrupció, hauria de tindre com a conseqüència mesures polítiques que tingueren com a fi avançar cap a un Estat Republicà. No obstant això, l'immobilisme del PSOE, sumat a la falta de mobilització ciutadana respecte a aquesta qüestió, ha provocat que, de moment, en siga llunyà. Per poder fer-ho possible, cal que participem

als moviments republicans ja existents, així com als nous que van sorgint, com La Semilla Joven. Respecte al paper de la joventut, cal recordar que, segons les dades del CIS, les generacions més joves tenen un major rebuig a la institució monàrquica, pel que és necessari escoltar les nostres veus i sumar forces.

Intención de voto en un referéndum monarquía/república por edad

ElectoPanel realizado por electomania.es en colaboración con CTXT.

Així, és necessari realitzar un treball de conscienciació i de pressió des de les institucions i des del carrer per tal d'avançar cap a la República, que per a nosaltres no es defineix només per l'elecció del cap d'Estat, sinó per un model solidari de cooperació entre nacions basat en la participació ciutadana i la transparència.

1.2. Context al País Valencià

1.2.1. Corrupció dels anteriors governs, infrafinançament actual

El País Valencià s'ha enfrontat a la corrupció d'organitzacions i empreses sense cap mena d'escrúpols, organitzacions criminals com el PP que han saquejat les institucions valencianes per a lucrar-se en detriment d'allò públic, suposant milions d'euros robats al poble valencià que es reflectixen en un empitjorament dels recursos o, fins i tot, la pèrdua d'aquests.

No obstant això, amb la participació de milers de persones dedicades a lluitar contra la corrupció i d'aquelles que van votar contra les organitzacions que havien generat casos de corrupció, en aquelles eleccions del 24 de maig l'any 2015 va caure el règim corrupte del PP al País Valencià després de 24 anys beneficiant-se a costa de la ciutadania valenciana i es va obrir un nou

panorama polític d'esquerres que va suposar una etapa esperançadora per a acabar amb aquest problema.

Esquerra Unida del País Valencià és un exemple de lluita contra la corrupció. La nostra organització ha denunciat casos de corrupció com el cas Taula (sent Rosa Pérez Garijo, actual coordinadora, la denunciante) i promovent estratègies anticorrupció com mecanismes de transparència, participació, dades obertes i bon govern, entre d'altres. Sobretot s'està notant aquesta tasca des de l'entrada d'EUPV al Govern de la Generalitat, amb la Conselleria de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, demostrant que la integritat a les institucions és possible i no totes les organitzacions fan el mateix. Es pot governar d'altra manera.

Així doncs, des de Joves d'Esquerra Unida del País Valencià, seguim el compromís de tolerància zero amb la corrupció i animem a construir un sistema públic basat en els conceptes d'ètica pública i integritat, així com la col·laboració i participació de tots els agents socials possibles per a previndre i evitar la corrupció a les institucions públiques valencianes.

Respecte a l'infrafinançament que patim les valencianes i valencians, ens posicionem actualment com el territori autonòmic pitjor finançat de tot l'Estat. De tal manera que cada valenciana i cada valencià rep al voltant de 215€ menys que la mitjana espanyola.

Valencia - 10 AGO 2021 - 07:58 CEST

La Fundación de Estudios de Economía Aplicada ([Fedea](#)) ha publicado este lunes su [último análisis](#) sobre la financiación definitiva de las comunidades autónomas de régimen común (todas, menos País Vasco y Navarra) en el que se constata de nuevo que la [Comunidad Valenciana es la peor financiada por habitante](#). El índice valenciano de financiación efectiva a competencias homogéneas por habitante ajustado se sitúa en la cola con 92,4 puntos, por detrás de Murcia (92,8), Andalucía (95,9) y Castilla La Mancha (97,1). Por su parte, las comunidades de Cantabria (117,2), la Rioja (113,3) presentan los mejores índices de financiación. La Comunidad Valenciana se mantiene en la cola de España desde hace dos décadas, y con el último modelo de financiación caducado hace nueve años, sin que haya una fecha concreta para su renovación.

Font:

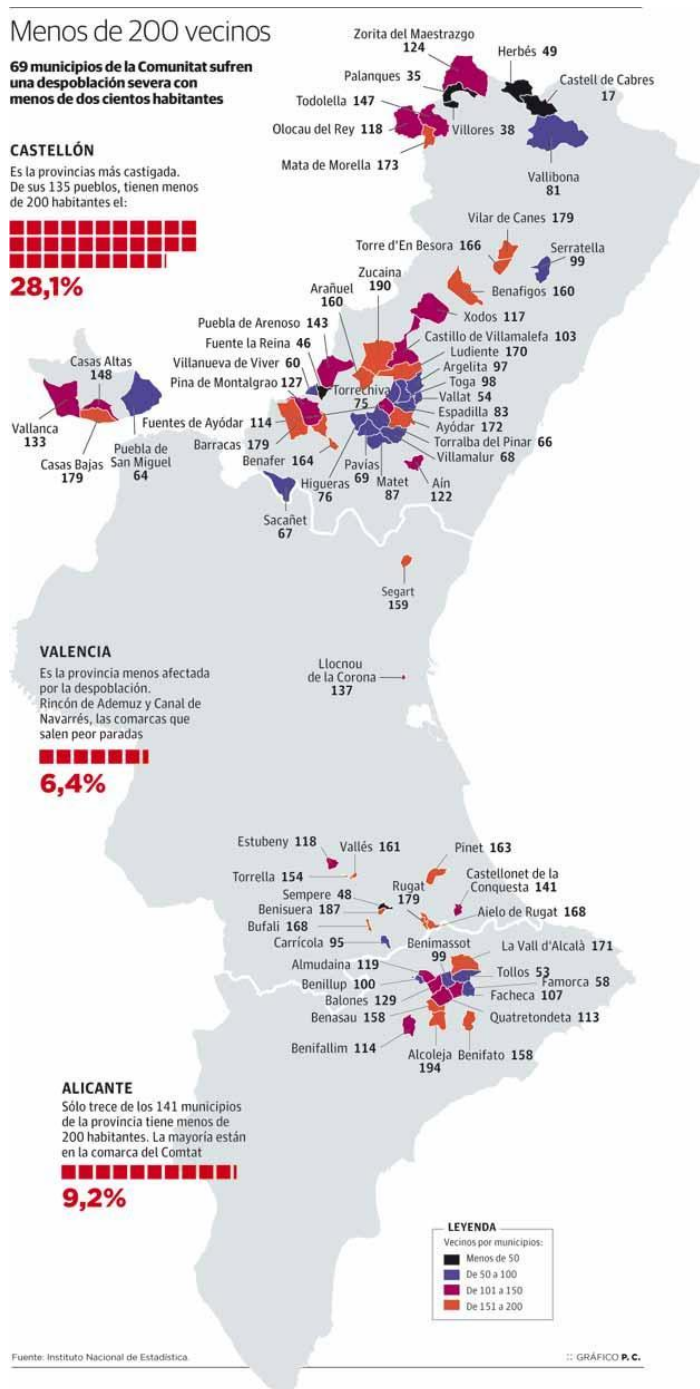
<https://elpais.com/espana/comunidad-valenciana/2021-08-10/cada-valenciano-recibe-215-euros-menos-de-financiacion-autonomica-que-la-media-espanola.html>

Aquest infrafinançament provoca que al País Valencià disposem de menys recursos per a serveis públics que són essencials per a la ciutadania. D'aquesta manera, serveis com l'educació, la sanitat i altres serveis socials pateixen una pitjor qualitat que es solucionaria amb més recursos.

Per tant, com aquest model de finançament injust ens perjudica notablement a tota la societat valenciana, lluitem per una nova proposta que acabe amb aquest tracte injust cap al nostre territori.

1.2.2. Joventut i despoblament

Al País Valencià, com a la resta de territoris, trobem un clar problema de despoblament en general, però més concretament al voltant de la joventut. El 23,4% dels municipis del País Valencià estan en risc de despoblació. Això es deu a diverses causes demogràfiques entre les quals estan el centralisme territorial i l'escassetat d'oportunitats laborals als pobles o nuclis de població més xicotets, el que ocasiona un envelliment de les zones rurals.

Fuente: Instituto Nacional de Estadística

GRÁFICO P. C.

Al nostre territori comptem amb el Pla Estratègic Valencià Antidespoblament, fins l'any 2030, amb l'objectiu de detectar i solucionar els problemes que afecten els territoris despoblats.

1.2.3. Identitat nacional

El País Valencià, històricament, ha patit un procés de minorització lingüística i desmemòria vehiculat pel blaverisme i l'espanyolisme que ha provocat atacs constants contra la nostra llengua, cultura i identitat, deixant-les amb menys influència dins del nostre territori, a més de dificultar els lligams amb els pobles amb els quals compartim marc lingüístic i cultural català. Malgrat això, la germanor que existeix entre aquests confronta amb l'ideari espanyolista monolingüístic, excloent i immòbil.

Com hem pogut veure les generacions joves, la nostra llengua no s'ha tractat com una opció cultural prioritària per part dels governs de dretes, pel que les polítiques de normalització lingüística del valencià i d'una cultura més progressista tant en termes polítics com socials i econòmics, resulten una bona manera de corregir la tendència que amenaçava la llengua pròpia i les accions solidàries i basades en els drets humans.

En qualsevol cas, creiem que hem d'avançar cap a un model que vaja més enllà de la simple equiparació de les dues llengües oficials del nostre país, doncs creiem que el valencià ha de ser una llengua protegida i prioritària en tots els aspectes tant oficials com d'àmbit informal, fent d'ella un dret assumit perquè tota la societat valenciana l'utilitze de manera habitual i sense cap tipus de problema, evitant així la situació que patia prèviament o, fins i tot, la seua exclusió. I, per suposat, també hem d'avançar cap a una identitat de poble solidari, feminista i ecologista.

1.2.4. El capitalisme no és verd

El territori del País Valencià ha estat sent objecte d'una degradació constant a causa de la gran urbanització. El 74% de la costa està edificada i l'interior està sota la pressió de les noves grans infraestructures d'energies renovables que no tenen en compte l'impacte paisatgístic i ecològic per a aquestes zones, com passa a moltes comarques de l'interior i del sud. No obstant això, es segueixen planificant grans infraestructures, com l'ampliació del port de València o la construcció d'altres infraestructures en platges encara sense edificar, com és el cas del paratge de la Renegà a la Plana Alta. A aquesta pressió urbanística cal afegir la degradació constant dels ecosistemes, que genera greus incendis i una profunda erosió del sol, retroalimentant aquesta sinergia que posa en perill el nostre territori.

Els ecosistemes valencians també es veuen molt afectats pel nostre sistema econòmic i de producció. L'agricultura i ramaderia, molt lligada al País Valencià, afegeix encara més pressió i

degradació al nostre medi ambient, a causa de la contaminació de l'aigua, l'erosió del sòl i la pèrdua de biodiversitat que provoquen aquestes pràctiques si es fan sense tindre en compte els temps de recuperació que necessiten els ecosistemes. El sistema de producció industrial i la dependència de l'economia valenciana del turisme massiu i convencional agreuja molt més aquesta situació i impedeix fer un vertader canvi del sistema productiu, que siga realment sostenible i que tinga cura dels ecosistemes i territoris.

L'Agenda 2030 queda massa lluny però, afortunadament, les noves generacions ho tenen clar i estan donant-li una important empenta a l'ecologisme, posant totes aquestes qüestions en el centre del taulell i donant-les el valor i la urgència que necessiten.

1.2.5. Vivenda jove

El biaix generacional es fa més que evident quan pensem en el dret a la vivenda. La inestabilitat laboral i els salaris insuficients són les principal raons, acompanyades de l'augment desorbitat dels preus.

L'edat d'emancipació ja se situa en els 32 anys. Abans de la pandèmia de la COVID-19, el 81,4% de les persones de 16 a 29 anys encara vivien a casa de les seues famílies i hem de tindre en compte que aquestes dades han empitjorat amb la crisi econòmica producte de la crisi sanitària. La precarietat i inestabilitat laboral no permeten signar hipoteques a 30 anys i els lloguers es posen pels núvols per culpa dels especuladors. Cal acabar amb l'enriquiment d'uns pocs que ens neguen el nostre dret a l'habitatge.

Solo un 18,6 % de los menores de 30 años se ha emancipado en la Comunidad Valenciana

Font: https://www.abc.es/espana/comunidad-valenciana/abci-solo-186--por-ciento-menores-30-anos-emancipado-comunidad-valenciana-201908081354_noticia.html

2. Esquerra Unida / Izquierda Unida en els governs estatal i autonòmic

2.1 Reptes, victòries i límits

A les eleccions de 2019, tant autonòmiques com estatals, ens vam presentar amb les companyes de Podem amb el nom *Unides Podem - Esquerra Unida* al País Valencià i *Unidas Podemos* en l'àmbit estatal. A les dues eleccions no solament vam aconseguir obtindre representació institucional amb diputades a les Corts Valencianes i al Congrés dels Diputats, sinó que també vam aconseguir entrar al govern autonòmic amb el *Segon Pacte del Botànic* i al govern estatal pactant amb el PSOE, tot un assoliment de la nostra organització mai viscut anteriorment i que té un valor afegit si tenim en compte els conflictes interns i la debilitació que ha sofert el nostre partit en els últims anys i especialment la nostra federació.

Estos pactes de entrada al govern anaven acompanyats, com era d'esperar, d'uns acords de mesures que, malgrat no ser suficient per a les polítiques que ens agradaria portar a terme, podem considerar ambicioses tenint en compte els programes electorals dels altres partits.

Arran de les últimes eleccions, Unides Podem - Esquerra Unida va obtindre 8 diputades i diputats a les Corts Valencianes, 2 de les quals són les nostres companyes Rosa Pérez Garijo i Estefania Blanes León.

A més, Unides Podem - Esquerra Unida té dues Conselleries i, d'una d'elles, la de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, s'encarrega la nostra coordinadora, Rosa Pérez Garijo.

Al mateix temps, en clau del govern estatal, s'ha de resaltar l'obtenció de 35 diputades i diputats al Congrés per part d'Unidas Podemos, de les quals 5 van eixir del País Valencià, entre elles la nostra companya Roser Maestro. Si bé al govern estatal EUPV no té representació directa del territori, podem destacar la presència de Yolanda Díaz, vicepresidenta segona, Ministra de Treball i Economia Social i militant del Partit Comunista i, sobretot, la del nostre coordinador federal, Alberto Garzon, al càrrec del Ministeri de Consum.

Al govern autonòmic, podem resaltar les victòries de les nostres companyes, com ara els primers pressupostos participatius autonòmics, la llei per la pau o la llei de memòria històrica valenciana, incluint sancions per enaltiment del feixisme.

Encara queda molta feina per fer, tant al nostre territori com a l'Estat, per aconseguir diversos objectius que considerem fonamentals i som conscients de les dificultats que tenim per a dur a terme les nostres propostes, donada la correlació de forces i la reticència del PSOE a canvis més profunds. No obstant això, podem dir que s'han aconseguit aprovar una sèrie de lleis i mesures molt necessàries que mai haurien sigut possibles sense la influència de la nostra organització.

2.2 Representació jove a les institucions

La consecució de pactes que ens ha fet arribar a governs, ha permès al mateix temps que hi haja representació jove a les institucions. Comptem amb diputades joves i alts càrrecs joves, a més d'una llarga llista de regidors i regidores que ens representen als governs municipals del País Valencià i de l'Estat. Cal puntualitzar també que, encara que sempre és una tasca millorable, tenim el suport d'EUPV per a fer arribar les nostres propostes tant en l'àmbit intern com en l'extern, tant per a la nostra organització com per a les institucions de les quals formem part, perquè les nostres representants porten el nostre discurs de defensa dels drets i de les necessitats de les noves generacions.

3. Objectius de Joves d'EUPV

3.1. Feminisme i diversitat

La vaga feminista de 2018 ha sigut l'esdeveniment més notable dels últims anys en l'àmbit activista. A partir d'aquell moment decisiu, el moviment feminista estatal ha tingut cada vegada més força, mobilitzant-se contundentment davant cada agressió. No obstant això, encara ens queda molt per fer i molt per descobrir. Els femicidis encara són un problema diari, amb 55 assassinades pel que va de 2021, 83 a 2020, 105 a 2019, i 98 a 2018 a Espanya. Les agressions a les dones migrants, com les que treballen sense documentació als sectors agrícoles, encara estan molt invisibilitzades. Passa el mateix amb els delictes d'odi. Necessitem una societat més conscient i unes institucions al servei del poble, de les classes treballadores i dels col·lectius oprimits que més sofreixen les crisis del sistema.

Lluitem per una societat feminista entesa com un lloc d'acollida, de solidaritat i de cures, on la vida siga l'eix central. El context d'aquesta lluita és d'emergència social per l'auge de l'extrema dreta a

les institucions i al carrer i, per tant, la legitimació d'actituds racistes i lgtbòfiques. L'últim any ens ha deixat molts casos d'intolerància, entre els quals cal destacar dos assassinats terrorífics: el de Younes Bilal i el de Samuel Luiz. Segons un informe del Ministeri d'Interior des de gener fins al 31 de juliol del 2021 s'havien registrat a Espanya un total de 748 delictes que podrien ser qualificats com a delictes d'odi.

Des de Joves d'EUPV tenim el deure de representar la transversalitat de les nostres files però, a més, també hem de posar-nos un objectiu essencial per a aconseguir una societat més justa i equitativa: no podem ser solament representants, cal que les persones que defensem lluiten amb nosaltres i es representen a elles mateixes des de la nostra organització. Necessitem posar tots els nostres esforços en aconseguir una JEUPV més feminitzada, més diversa, més inclusiva, que arribe a les persones joves de tots els racons del País Valencià, independentment del color de les seues pells, els seus llocs de naixement, les seues orientacions sexuals, les seues identitats de gènere, els seus rendiments acadèmics i les seues condicions físiques i psicològiques.

Necessitem posar la vida al centre amb urgència, per nosaltres i pel planeta.

3.2. Republicanisme

Un dels principals problemes actuals que impedeixen l'avanç cap a una societat plenament democràtica és la Monarquia: un sistema desfasat i corrupte que ha de ser abolit.

És més que evident que la Monarquia solament es preocupa pels beneficis d'unes poques persones privilegiades, sense respondre a les necessitats de la majoria social.

En les enquestes queda reflectit que la majoria de joves de l'Estat espanyol no dona suport a aquest sistema com a forma d'organització. Per això, en Joves d'EUPV tenim clar que l'única eixida social és una regeneració democràtica de tot l'Estat per a construir un sistema del poble i per al poble. I això es farà trencant amb la Monarquia i portant la III República, que entenem com un sistema plenament democràtic i federal on s'escolten totes les veus.

3.3. Ecologisme

Amb l'avanç del model de producció i consum capitalista s'ha demostrat científicament el que sempre han advertit els moviments ecologistes: la vida del planeta està en perill.

Segons els últims informes de l'IPCC, els canvis que s'han generat en els darrers anys ja seran irreversibles durant segles i l'avanç d'aquest model suposa una amenaça per al control d'aquest problema. Els efectes que estem patint actualment són molt preocupants, ja que els fenòmens extrems es manifesten cada vegada de forma més notable i fan de l'actuació humana una prioritat

per a evitar l'empitjorament de la situació. Hem de parar unides tot el mal que hem fet i continuem fent al planeta durant totes les generacions amb urgència, tenint en compte les necessitats de justícia social i les diferències del Sud i Nord globals. Encara que les generacions anteriors eren menys conscients de la importància de tindre cura del planeta, les generacions actuals vivim lligades a una societat de consum que ens obliga a consumir productes més contaminants i produir més residus constantment. De la mateixa manera, tampoc és el mateix el consum d'una persona obrera en la Unió Europea que el d'una persona obrera a països empobrits. Amb tot i això, cal fer èmfasi en les polítiques públiques, ja que tal com diu Oxfam en un article de setembre del 2021 sobre combatre la desigualtat de les emissions de carboni, "l'1% més ric de la població mundial ha sigut responsable de més del doble de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que els prop de 3.100 milions de persones que conformen el 50% més pobre".

Davant d'aquesta situació tan perillosa, des de JEUPV assumim el compromís ecologista per defensar polítiques que siguen respectuoses amb el medi ambient i que no suposen cap amenaça per al planeta i els seus ecosistemes, exigint urgentment la substitució de les pràctiques que emeten gasos amb efecte d'hivernacle i altres que provoquen l'escalfament global. Amb això volem promoure, en canvi, l'ús de les energies renovables i altres estratègies que asseguren una transició ecològica apta per a la sostenibilitat del nostre planeta i la vida dels éssers vius que ens hi trobem. La conscienciació de tota la població és important en aquest terme, però som conscients que les principals fonts de contaminació i residus provenen de les grans multinacionals i, per això, tenim clar que les polítiques han d'estar enfocades a les limitacions cap a les classes altes i grans propietàries i no cap a posar tota la culpa damunt de les classes obreres. Cal repensar els sistemes de consum, fer una pausa i focalitzar tots els esforços de l'èsser humà en un decreixement just i solidari amb tota la població i 100% sostenible.

3.4. Justícia social i socialisme

Des de Joves d'Esquerra Unida del País Valencià seguim reivindicant la lluita pel socialisme democràtic del segle XXI. Un socialisme real, lluny de la socialdemocràcia i del populisme d'esquerres pel que aposten altres formacions polítiques. Així, entenem que la lluita del socialisme és la lluita per la igualtat material i simbòlica com a condició prèvia a la vertadera llibertat individual i democràtica. Açò s'ha de canalitzar mitjançant un sistema productiu, de distribució, redistribució i consum basat en la justícia social com a principal eix.

Tanmateix, creiem en els valors propis del socialisme democràtic, que ens serveixen com a guia d'actuació política i també al nostre dia a dia.

3.5. Treball de Joves d'EUPV

Actualment, en Joves d'EUPV tenim un mètode de treball participatiu, col·laboratiu i horitzontal. Per això, existeixen una sèrie de grups de treball temporals i permanents, dels quals tota militant i simpatitzant pot formar part. Es treballa mitjançant grups paral·lels de WhatsApp, reunions en línia i els mecanismes que considere la persona responsable de cada grup.

Hi ha una sèrie de grups permanents on es treballa de manera ininterrompuda i són tres, encara que poden ser més si escau. Primer, el grup de Moviments Socials s'utilitza amb la finalitat d'informar i participar en els diferents col·lectius, consells de joventut i associacions tant a nivell municipal com autonòmic. Segon, el grup de Comunicació es coordina perquè Joves d'EUPV es mantinga visible en les diferents xarxes socials i arribar amb els nostres projectes i idees a més gent jove del nostre territori. Finalment, el grup de Formació s'encarrega d'organitzar tallers, presentacions, debats i ponències, tant externes com internes, perquè puguem aprendre juntes.

A més de per WhatsApp, els grups de treball s'organitzen mitjançant altres eines. Una d'elles és una carpeta de Drive, on compartim arxius de qualsevol format i editem documents de manera col·laborativa.

Per altra banda, durant l'últim any, els dos grups temporals conformats han sigut el de comerç local (campanya per a promoure el consum als barris) i el de receptes sanes, fàcils, veganes, de proximitat i de temporada.

A nivell extern, estem presents en Facebook, Twitter i Instagram, amb projecció d'utilitzar pròximament Twitch i Discord també. Finalment, utilitzem un correu electrònic oficial d'EUPV dins de la plataforma Webmail.

Remarquem la importància d'organitzar-nos en aquests grups de treball, participar i aportar les idees que puguem dins de tots ells.